

ΕΤΟΣ 68ον

30 Αυγούστου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3509)

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

“Ένας νέος άνθρωπος ρωτᾷ τόν Χριστό πῶς νά γίνει τέλειος καί νά ἀποκτήσει τήν αἰώνια ζωή. Καί ἀφοῦ ὁ Χριστός διαπιστώνει ὅτι τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, θά τοῦ πει καθαρά: «Ἄν θέλεις νά γίνεις τέλειος, πήγαινε πούλησε τά υπάρχοντά σου καί δώσε τά χρήματα στούς φτωχοῦς καί θά ἔχεις θησαυρό κοντά στόν Θεό κι ἔλα νά μέ ἀκολουθήσεις». Ὁ πλούσιος νέος δέν θά μιλήσει καί θά ἀποχωρήσει λυπημένος, γιατί εἶχε μεγάλη περιουσία: «Ἦν γάρ ἔχων κτήματα πολλά» (Ματθ. 19,22).

Ὁ πλούσιος νέος δέν ἦταν ἀναίσθητος ὡς πρός τόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Τό ἐνδιαφέρον του γιά τήν αἰωνιότητα κοντά στόν Θεό δέν ἦταν προσποιητό. Ὁ πλοῦτος του ὅμως ἀποτελοῦσε τελικά ἐμπόδιο πολύ μεγαλύτερο ἀπό ἐκεῖνο πού ἴσως θά μπορούσε ὁ ἴδιος νά υποθέσει. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός ἀποκαλύπτει τά κρύφια τῆς καρδιάς του. “Οτι ἔβλεπε τά ἀγαθά του ὡς κτήματα πού τοῦ ἀνήκαν. Τά θεωροῦσε ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς ὑπαρξῆς του καί τῆς ζωῆς του, χωρίς νά μπορεί νά σκεφτεῖ ὅτι αὐτά χώριζαν τόν ἴδιο ἀπό τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Τά βήματα καί τά δικαιώματα

Κι αὐτό τοῦ τό δείχνει ὁ Χριστός μέ τίς τρεῖς κινήσεις, τίς ὁποῖες τόν καλεῖ νά κάνει. Νά πούλησει αὐτά πού θεωρεῖ ὅτι τοῦ ἀνήκουν. Νά μήν κρατήσῃ τίποτε γιά τόν ἑαυτό του ἀπό τά ὅσα θά ἀποκτήσῃ ἀπό τήν πώληση, ἀλλά νά τά μοιράσῃ στούς φτωχοῦς καί νά θησαυρίσῃ στόν οὐρανό. Καί νά ἀκολουθήσῃ τόν Χριστό στόν δρόμο τῆς ἀγάπης, τῆς διακήρυξης τοῦ εὐαγγελίου, τῆς σχέσης μαζί του. Ὁ πλούσιος νέος ὅμως ὄχι μόνο δέν ἦταν ἔτοιμος γιά τά τρία αὐτά βήματα, ἀλλά οὔτε μπορούσε νά τά ἐξετάσῃ ὡς ἐνδεχόμενα. Τά τρία βήματα ἦταν παραί-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιθ' 16-26)

Τό εμπόδιο του πλούτου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδείς ἀγαθός, εἰ μὴ εἶς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τό· οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καί· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ακούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ακούσαντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνάτα ἐστι.

τηση από τρία δικαιώματα. Τό πρώτο ἦταν νά ἔχει ὡς δικά του τά ἀγαθά. Τό δεύτερο ἦταν νά τά κρατᾶ ἀποκλειστικά γιά τόν ἑαυτό του ἢ νά τά μοιράζεται μέ ὁποίους ἤθελε καί ἂν ἤθελε. Τό τρίτο ἦταν νά βλέπει τή σχέση του μέ τόν Θεό ὡς μιά τυπική σχέση ὑπακοῆς σέ ἐντολές, παραδόσεις, βεβαιότητες ἀνταμοιβῆς.

Ὁ Χριστός, ἀντιθέτως, τοῦ δείχνει ὅτι, ἂν θέλει νά ἀποκτήσει τὴν αἰώνια ζωὴ χρειάζεται νά παραιτηθεῖ καί ἀπό τά τρία δικαιώματα. Νά ἀποδείξει ὅτι ἡ μέγιστη προτεραιότητά του δέν εἶναι ἡ παρούσα ζωὴ καί τά ἀγαθά της, ἀλλά ἡ σχέση μέ τόν Θεό καί γιά χάρη αὐτῆς τῆς σχέσης ἦταν ἔτοιμος νά θυσιάσει τά ἀγαθά του, νά παραιτηθεῖ ἀπό τό δικαίωμα νά τά ἔχει, ὄχι μάλιστα σέ κάποιο βαθμό, ἀλλά ἐντελῶς. Ὑπάρχει ὅμως καί συνέχεια. Νά μοιράσει ὅ,τι τά ἀγαθά τοῦ προσφέρουν στοὺς φτωχοὺς. Δέν ἀρκεῖ ἡ θυσία. Χρειάζεται καί ἡ προσφορά. Δέν ἀρκεῖ νά παραιτεῖται ἀπό τὴ νομὴ καί κυριότητα τῶν ἀγαθῶν. Χρειάζεται καί νά τά δώσει, δηλαδή νά δείξει ὅτι γιά ἐκεῖνον δέν ἔχουν καμιά ἀξία. Καί τό τελευταῖο βῆμα εἶναι ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀφοσίωση καί ἀφιέρωση στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Τά πάντα στὴ ζωὴ του νά γίνουν Χριστός. Ἀγάπη πού γίνε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν ἕνας νέος ἐπλησίασε τόν Ἰησοῦ καί τοῦ εἶπε, «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί καλό πρέπει νά κάνω διά νά ἔχω αἰώνιον ζωήν;». Αὐτός δέ τοῦ εἶπε, «Γιατί μέ λές ἀγαθόν; Κανείς δέν εἶναι ἀγαθός παρά ἕνας, ὁ Θεός. Ἐάν θέλῃς νά μπῆς εἰς τήν ζωήν, φύλαγε τάς ἐντολάς». Λέγει εἰς αὐτόν, «Ποιές;». Ὁ δέ Ἰησοῦς ἀπήντησε, «Τό Νά μή φονεύσης, Νά μή μοιχεύσης, Νά μή κλέψῃς, Νά μή ψευδομαρτυρήσης, Νά τιμᾷς τόν πατέρα καί τήν μητέρα, καί, Νά ἀγαπᾷς τόν πλησίον σου ὅπως τόν ἑαυτό σου». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ νέος, «Ὅλα αὐτά τά ἐφύλαξα ἀπό τήν νεότητά μου. Εἰς τί ἀκόμη ὑστερῶ;». Τότε τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Ἐάν θέλῃς νά εἶσαι τέλειος, πήγαινε καί πούλησε ὅσα ἔχεις καί μοίρασε τα εἰς τούς πτωχοῦς, καί δά ἔχῃς θησαυρούς εἰς τούς οὐρανοῦς καί ἔλα ἀκολουθεῖ με». Ὅταν ὁ νέος ἄκουσε τά λόγια αὐτά, ἔφυγε λυπημένος διότι εἶχε πολλά κτήματα. Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τότε εἰς τούς μαθητάς του, «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι δύσκολα πλούσιος ἀνθρώπος θά μπῆ εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νά περάσῃ μιᾷ καμήλα ἀπό τήν τρύπα μιᾶς βελόνας παρά πλούσιος νά μπῆ εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ὅταν τό ἄκουσαν οἱ μαθηταί, ἔδοκίμασαν μεγάλην ἔκπληξιν καί ἔλεγον, «Ποιός λοιπόν εἶναι δυνατόν νά σωθῆ;». Ὁ Ἰησοῦς ἀφοῦ τούς ἐκύτταξε κατά πρόσωπον, τούς εἶπε, «Εἰς τούς ἀνθρώπους τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' εἰς τόν Θεόν ὅλα εἶναι δυνατά».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ται ταξίδι ζωῆς. Νά ἀκολουθεῖ τόν Χριστό καί νά μιᾶ, νά φέρεται, νά συμπάσχει, νά ὑπάρχει ὅπως ἐκεῖνος.

ἽΟ δικός μας δρόμος

ἽΟ δρόμος αὐτός, ἄν περιοριστεῖ στά ὑλικά ἀγαθά καί τόν πλοῦτο, μοιάζει μακρινός γιά τούς περισσότερους ἀπό ἐμᾶς. Οἱ περισσότεροι δέν εἶμαστε πλούσιοι, ἄρα τά λόγια τοῦ Χριστοῦ ἀπευθύνονται σέ ἄλλους. ἽΑν ὅμως ἀντί γιά τά χρήματα σκεφτοῦμε τόν πλοῦτο πού ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ἔχει ὡς πρός τά χαρίσματα, τίς γνώσεις, τά κάθε λογῆς δικά του, οἰκογένεια, ἐργασία, ἀπόψεις, θέση στήν κοινωνία, χρόνο, ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ γίνεται ἐπίκαιρος γιά ὅλους μας. Πόσο ἔτοιμοι εἶμαστε νά ἀποδεχτοῦμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ προτεραιότητα τῆς ζωῆς καί τῆς ὑπαρξῆς μας; Νά παραιτηθοῦμε ἀπό τό νά εἶναι τά κάθε λογῆς ἀγαθά τό στήριγμά μας; Νά μήν κλεινόμαστε στήν καύχησή μας γι' αὐτά καί στήν αὐτάρκεια πού δίδουν, ἀλλά νά εἶμαστε ἀνοιχτοί στήν καρδιά στό νά μοιραστοῦμε μέ τόν καθένα αὐτό πού ἐκεῖνος χρειάζεται ἀληθινά;

30 Αύγουστο 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Απόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
Αλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) πατριαρχῶν Κων/πόλεως.
Ἦχος: γ' – Ἑωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. ιε' 1-11 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιθ' 16-26.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Σεπτεμβρίου, ΙΓ' Μαθαίου.
Απόστολος: Α' Κορ. ιστ' 13-24 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. κα' 33-42.

Νά ἀκολουθήσουμε τόν Χριστό στήν ὁδὸ τοῦ εὐαγγελίου; Στήν ἴδια τῆ ζωῆ μας νά δείχνουμε καί νά ζοῦμε ὅτι θέλουμε σ' ἐκεῖνον νά στραφούμε καί σ' ἐκεῖνον νά μοιάσουμε;

Ἵ Χριστός ὡς προτεραιότητα

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθινῆς ἀγιότητος στήν Ἐκκλησία μας. Καί τό μήνυμα τοῦ διαλόγου αὐτοῦ ἀπευθύνεται στήν ἐποχὴ μας, ἡ ὁποία ἔχει «κτῆματα πολλά». Δικαιώματα καί ἀγαθά. Ἀπολαύσεις καί ψευδαισθήσεις πού κάνουν τόν κόσμον νά προσκολλᾶται στόν παρόντα χρόνο, ὅπου τά πάντα μετρῶνται μέ βάση τί δικαιούμαστε καί δέν εἴμαστε πρόθυμοι οὔτε προσευχὴ νά κάνουμε γιά τούς ἄλλους, οὔτε νά συγχωρήσουμε, οὔτε νά μοιραστοῦμε. Καί δέν εἶναι οὐτοπία ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ. Νά ἐξετάσουμε πού εἶναι προσκολλημένη ἡ ὑπαρξὴ μας καί νά ξαναδοῦμε ποιά θέση παίρνει ὁ Χριστός σ' αὐτή. Κι ἐκεῖ πού ὅλα φαίνονται «ἀδύνατα παρά ἀνθρώποις», γιά τόν Θεό εἶναι δυνατά. Νά μᾶς βοηθήσει νά βγάλουμε πνεῦμα θυσίας, προσφορᾶς καί ἀφιέρωσης στήν ἀγάπη του.

Ἐδῶ ἔγκειται ἡ βαθύτερη ἀλλαγὴ νοοτροπίας τὴν ὁποία ἔχουμε ἀνάγκη ὡς κοινωνία. Κέντρο νά εἶναι ὄχι τά δικαιώματα, ἀλλὰ ἡ θυσία, ἡ προσφορὰ, ἡ προτεραιότητα τῆς ζωῆς καί τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Χριστό. Μέ τόν τρόπο πού ὁ καθένας μπορεῖ, κυρίως ὁμῶς μέ τὴν ταπεινὴ συνείδηση ὅτι χρειάζομαστε τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ!

π. Θ. Μ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr